

H ART

16.04.2015

By Hans Theys

H ART 16.04.2015

ROELAND TWEELINCKX
TIMO VAN GRINSVEN

Roeland Tweelinckx, 'Elbow', 2015, foto Liesbet Gruppings, courtesy Base-Alpha Gallery

Terugkerend uit Antwerpen hoor ik op de radio dat het stormt boven Brussel. In Zemst wordt mijn bescheiden gezinswagen inderdaad omwikkeld door een ziedend gedruis. Aan de rechterzijde blikkert ongewoon fel zonlicht door de nog niet gevelde bomen. Op de brug over Vilvoorde zie ik het onweer in de achteruitkijkspiegel als een schijnbaar van onderuit belichte, donkerblauwe zandstorm. Voor mij zie ik nu een nauwelijks verbredende lichtstraal die ongewoon fel door een opening in het blauwe wolkendek priemt. Als het waar is dat ik dit fabelachtige schouwspel alleen maar kan zien dankzij schilders als Turner, zoals Oscar Wilde beweerde, welke schouwspelen heeft de kunst van vandaag dan voor ons in petto? Welke nog niet ontwaarde schoonheid tracht zij bloot te leggen? Geïntrigeerd door een afbeelding van de mooie, gebotste snelbouwsteen van Roeland Tweelinckx begeef ik mij op weg naar galerie Base-Alpha in Antwerpen, geen 'professioneel kunstencentrum', maar een eerlijke, commerciële galerie.

Tot mijn ontsteltenis heeft de gemaal van galeriehouder Bart Vanderbiesen sinds onze laatste ontmoeting een baard en een indrukwekkende fietsstuurknop gekweekt. Terwijl ik zijn beeltenis vergelijk met ingeprente lichtdrukmalen van Anton Tsjechow (nature imitates art), herinner ik mij hoe er met Charles Baudelaire werd gespot omdat hij de laatste twintig jaar van zijn leven de voorkeur gaf aan een gladgeschoren kin. Roeland Tweelinckx en Timo Van Grinsven zijn ter plaatse. Het zijn lieve mannen. Hun werk lijkt heel erg op kunst. Het is goed gemaakt, maar het verrast niet. Ik ben gecharmeerd door de tekeningen van Van Grinsven, die rechtstreeks lijken voort te komen uit een zich eindeloos voortrollend verhaal over cijfers, blinde brillen en de berg als oer-sculptuur, maar zijn sculpturen, hoe eigenzinnig ook, doen mij teveel denken aan dingen die ik vroeger heb gezien en moedwillig uit mijn geheugen heb gebannen.

Ik ben gecharmeerd door de compositie met aan de muur bevestigde, op elkaar gekleefde porseleinen borden van Tweelinckx, maar zijn deviante antwoorden op de architectuur heb ik, tot in de kleinste details, al heel vaak gezien. Heel goed gemaakt allemaal, maar voorlopig weinig nieuwe schoonheid ontsluitend.

Hans THEYS

Roeland Tweelinckx en Timo Van Grinsven tot 9 mei in Base-Alpha Gallery. Open wo-za van 14-18 u.
www.basealphagallery.com